

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Ⲭ Γα
ⲉ ⲟⲥ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ ⲫⲁ ⲛⲉⲛ ⲛⲉ ⲙⲓ ⲓⲛ ⲙⲉ
ⲛⲟⲥ ⲟ ⲉⲣ ⲕⲟ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟ ⲛⲟ ⲙⲁ ⲧⲓ Ⲙⲩ
ⲟⲩ ⲟⲩ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ Γα
ⲉ ⲟⲥ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ ⲫⲁ ⲛⲉⲛ ⲛⲉ ⲙⲓ ⲓⲛ ⲙⲉ
ⲛⲟⲥ ⲟ ⲉⲣ ⲕⲟ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟ ⲛⲟ ⲙⲁ ⲧⲓ Ⲙⲩ
ⲟⲩ ⲟⲩ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϝ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λϝ κα ^ϝπρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^πι
να πται σμα των α φε ε σιν ^ϝπα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων ^Γ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε ^{Γα} ^πεν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} ^ϝτο δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^{Νη} ^Γ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴν
τὰ καθίσματα τῆς α', β' [καὶ γ'] στιχολογίας
τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἦχον τῆς τυχούσης ἑβδομάδος.

Μετὰ τὴν ᾠὴ Στιχολογίαν,
Καθίσματα.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ λο
γη σον την κλη ρο νο μι αν σ^π νι κας τοις βα σι λε ευ
σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ^ρ με νος ^π και το σον φυ
λα αττων ^Δ δι α τ^ρ σταυ ρου σ^π πο λι ι τευμα ^π

Σ ταυ ρω θεν τοσ^ρ Χρι στε ^Δ α νη ρε ε θη Η τυ
ραν νις ^Δ ε πα τη θη Η δυ να μις τ^ρ εχ θρ^π ς ς
τε ε γαρ Α γγε λος εκ ανθρω πος αλλ αυ τοσ ο Κυ ρι
ος ^Δ ε σω σας η μας δο ο ξα σοι ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ᾠ Κε ϑ

Σ ταυ ρω σ^ρ τ^ρ εχ θρ^ρ τρο πω σα με νος Σω
τερ ^υ δι α λυ σον αυ των τας αι ρε σεις ^ρ ως κο
νιν ^υ το κε ρας δε ε α νυ υ ψω σον της σε πτης Ε
εκ κλη σι ι ας σ^ρ στη σον Κυ υ ρι ε ^υ την καθ η μων

τῶ των ζα λην και ει ρη η νευ σον των Ορ θο δο
ξων τα πλη θη ευ χαις της τε κς σης σε

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Σταυρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω
πε ο τι εν αυ τω προ ση λω ω θης η ζω η η των α
παν των Πα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τηρ τω πι στει
προ σελ θον τι σοι λη στη και τρυ φη ης κα τη ξι
ω ω θη ο μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε δε
ε ξαι λοι πον ω σ περ ε κει νον και η μας κραυ γα ζον τας
η μαρ το μεν παν τες τη ευ σπλα γχνι α σου μη υ πε ρι
ι δης η μας

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε ς

Το Ο πλον τῶ Σταυ ρῶ εν πο λε μοις ε δει
χθη πο τε τω ευ σε βει Βα σι λει Κων στα ντι
νω α ητ τη η τον τρο ο παιον κατ εχ θρων δι ι α

πι ι στε ως τς το τρε ε μς σιν αι ε να ντι
 αι δυ να μεις τς το γε ε γο νε και των πι στων
 σω τη ρι α και Παυ λς το καυ χη μα

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος 4̣ Κε ς

Ο ρω σα σε νε κρον και γυ μνον ε πι ξυ
 λς τι τρω σκο μαι δει νως και δο νς μαι τα σπλαγ
 χνα Υι ε μς υ υ περ α α γα θε και Θε ε πα α
 ντο δυ υ να με η Πα να α μω μος εν στε ναγ μοις
 α νε βο α ην υ μνη η σω μεν ως τς Κυ ρι
 ς Μη τε ρα και πι στει δο ξα σω μεν

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

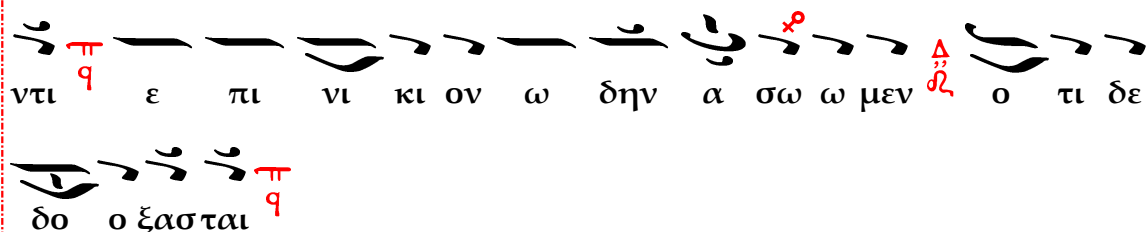
* * *

Οἱ Κανόνες
τῆς Ὁκτωήχου,

Σταυρώσιμος
Ποίημα Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ῥχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Τ ω βο η θη σα ντι Θε ω εν Αι γυ πτω τω Μω
ση και δι αυ τς τον Φα ρα ω παν στρα τι α βυ θι σα

Τροπάρια

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστών, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε καὶ ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμάς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως ἡμῶν, ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικά

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταί, ἀνταλλαξάμενοι καλῶς, βασιλείας οὐρανῶν ἠξιώθητε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ μακαρίζεσθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἰᾶσθε τῶν βροτῶν, χειρουργία μυστικῇ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἄμνον ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· Ποῦ σου ἔδου τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἵρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην, διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου Πνεύματος φωτί, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός, διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ᾗ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλῆς καταφυγή, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν εἰς στί.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφέ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντες θησαυρόν, προθύμως ἀρυόμεθα, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφάς, ἀμέσως διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ μύστην ἀναδείκνυσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, εὐτόνως ἀνακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ ἐνθέως διαλάμποντα, ἐπόμενόν τε ἵχνεσιν αὐτοῦ, καὶ συνανακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς πανυμνήτου Ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λουκᾶ· τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτήν, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

τῆς Ὁκτωήχου
ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ τε ρε ω θη η τω ω η καρ δι α μ ε ρ εις το
θε λη μα σ ε Χρι στε ε ο Θε ος ο ε φυ δα των ε
ρα νον στε ρε ω σας τον δευ τε ρον και ε δρα σας

ε εν τοις υ दा सिτην γην παντο दु υ ना अ मे १

Τροπάρια

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ξύλῳ ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοίᾳ καθαρᾷ, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἷά περ θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέλου οἱ Μάρτυρες, βότρυας ἤνεγκαν σαφῶς, καρτερίας προχέοντες οἶνον, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θεῖα χάριτι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμὸς. (δὲν ψάλλεται)

Ἦχος 4 Πα ρ

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε την Εκ κλη σι ι αν
σθ 2 ην ε κτη η σω τη δυ να μει τ8 Σταυ ρ8 σθ 9 εν
ω εχ θρο ον ε ε θρι αμ βευ σας 2 και ε φω τι σας την
οι κ8 με νην 9

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθείς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λουκᾶ πανσεβάσμιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλῃν ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

Τὴν δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μ8 τας θλι ψεις ο τι κα κων η
ψυ χη μ8 ε πλη η σθη και η ζω η μ8 τω α δη προ
σηγ γι σε και δε ο μαιως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, * τὸ θεῖον

γράφας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἰατρὸς καὶ μαθητὴς Λουκᾶ ἡγαπημένος, μυστικῇ χειρουργίᾳ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δὸς μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· ὄμβροισ τε δακρύων, ἀντὶ μύρων τὸ σεπτὸν σου καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον, * τὸ θεῖον γράφας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. **(α΄ αἰ.)**

Στίχ. Εἰς Ἑμμαοὺς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην,
(Λουκᾶς λέγει), τρανῶς σε νῦν, Χριστέ, βλέπω.

Ὁγδοάτη δεκάτη πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστής, ἦν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, Ἰατρὸς τὴν τέχνην καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. Οὗτος, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων καὶ ἰατρεύων ἐπὶ Τίτου Κλαυδίου βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ, ἀπώσατο τὴν πατρίαν πλάνην· καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφείς, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον πρὸς Θεόφιλον τινα ἡγεμόνα, πιστεύσαντα εἰς Χριστόν, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπειτα ἐξέθηκε καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. Μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα καὶ ἐργάτην, κολλούρια ἢ κολλύρια ἔβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης· ὅθεν καὶ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν.

Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱός, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου δουκὸς Αἰγύπτου καὶ μάρτυρος, καὶ κατατίθουσιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱερὰν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου.

Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καὶ ἐτέρας δύο ζωγραφῆσαι, προσενεγκεῖν τε αὐτὰς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰ ἄρεστόν ἐστιν αὐτῇ· καὶ αὐτὴν ἀποδέξασθαι καὶ εἰπεῖν τό, Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἴη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν. Ὡσαύτως καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Κορυφαίων τὰς ἁγίας εἰκόνας. Καὶ ἐξ ἐκείνου εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν καὶ εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος, ἐν Ἀναζαρβῷ τῆς Κιλικίας. **(δ΄ αἰ.)**

Στίχ. Γέρων Μαρίνος ἐξελέγχει γραῦν πλάνην,

Τόλμη νεάζων, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰουλιανός, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· καὶ εὐρὼν ἐκεῖσε σπήλαιον, τὸν μοναστὴν ἐν τούτῳ διῆγε βίον. Τοῦτον πολλοὶ ζηλώσαντες, προσεῖρρύησαν τῷ σμικροτάτῳ σπηλαίῳ, καὶ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γεγονάσι, σιτιζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. Οὗτος ὁ θαυμάσιος καὶ δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ ὕδωρ ἐν γῇ ἀνύδρῳ βλύσαι πεποίηκεν. Οὗτος, καὶ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἐλθὼν, ἐν τῇ πέτρᾳ, ἣ Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεόν, ὡς ἦν δυνατὸν ἰδεῖν, ἐκκλησίαν ὠκοδόμησε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν περίεστιν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ ὑποστροφὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν πολλοὶ δεδιότες, ἐπεὶ παρεκάλουν, γινώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτην ἡμέραν τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἁγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας, «Οὐ μόνον διὰ σέ, ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων πολλῶν παννύχους παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μιὰρὸς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται».

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, τοῦ μακαρίου Μελετίου ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν μακάριον τοῦτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως καὶ παρηγορίας πολλῶν ἕνεκα· καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου. Καὶ ἐπεὶ, κατακλιθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἁγίου, ὅπερ εἶχεν ἑπταετὲς παιδίον ἢ γυνὴ μονογενές, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσχολούμενον, μικρὸν ἐξ ὀφθαλμῶν παρελθόν, συνέβη πεσεῖν ἐν τῷ φρέατι· ἢ τιμία γυνή, γνοῦσα μὲν τοῦτο, μηδὲν δὲ τὸ παράπαν ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει· καὶ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρούσατο διὰ νόσον ἐπισυμβᾶσαν. Τοῦ δὲ ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλθεῖν καὶ εὐλογίας ἀπολαῦσαι, γνωστὸν ἐγένετο τὸ πραχθέν. Εὐθέως δὲ τῆς τραπέζης ἐξαναστὰς καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀπορῥίψας ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασι ὑγιές, καὶ οἷα παίζοντι τῇ χειρὶ προσεικός, ἀχθῆναι τοῦτο διὰ τινος τῶν παρευρεθέντων ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου καὶ τὸ παιδίον ἐρωτώμενον, οὐδὲν τι δεινὸν παθεῖν ἔφασκε, διὰ τὸ κουφίζεσθαι τοῦτο καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸ τοῦ προσομιλοῦντος αὐτῷ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γέροντος.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ποτὲ ἐναπεκρύπτετο, καὶ πλήθους οὐκ ὀλίγου συρρέουσας πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἁγίου ὠφελείας καὶ εὐλογίας, λαύρῳ πυρετῷ συσχεθεὶς οὗτος, ἔκειτο ἀδρανές τι πνέων καὶ σχεδὸν ἄπνους. Ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὥχλουν, πολλοὺς εἶναι τοὺς ἔξωθεν προσμένοντας λέγοντες καὶ ἐπιδεομένους τῆς εὐλογίας, «Ἐάν συμφέρῃ ἡμῖν ἢ υἱεῖα, ἀπεκρίνατο, δῶῃ ταύτην ὁ πάντων Κύριος»· καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ λαυροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν.

Ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτε καὶ ἐπὶ τὰ Βασίλεια ἀπερχομένῳ, κατακείμενός τις ὢν, προσεγγίσας τῇ σισύρᾳ αὐτοῦ, εὐθέως ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ, ὡς ὁ πάλαι χωλὸς τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑποστηρίξας αὐτόν, ὑπέστρεψεν

ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαίστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. Οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου, κρατήσαντες τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον· «Τοῦ Θεοῦ δοῦλε, Ἀστέριόν τινα, ἀντὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶν, δυσσεβῇ καὶ ὀλέθριον. Πρόσμεινον μεθ' ἡμῶν καὶ βοήθησον εἴ τι δύνασαι, μή ποτε τῇ στωμύλῳ αὐτοῦ γλώσση αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς». Ὁ δέ, προσμείνας, καὶ εὐχὴν παννύχιον ὀλίγων συνελθόντων ἐκτελέσας, θεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας ζῶν ἐπώδυνον ἐάσας τοῦτω. Ὑποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Μνάσωνος, ἐπισκόπου Κύπρου, ξίφει τελειωθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Ὡς πύργος ἐνδοῦς, τὴν κάραν κλίνας Μνάσων

Πτῶσιν πρὸ τῆς γῆς τὴν ἀπὸ ξίφους μένει.

Ἀρχαῖε μαθητὰ ἀποστόλων, Μνάσων,

Ταμασεῖς ἴθυνας πρὸς εὐκλειαν πόλου.

Οὗτος μνημονεύεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (κα' 16) ὡς ἀρχαῖος μαθητὴς ξενιστῆς αὐτῶν ἐν Κύπρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα παιδομαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Παίδων διπλῇ τέθνηκεν εἰκὰς ἐκ ξίφους,

Τιμῶσα Χριστὸν τὸν διπλοῦν κατ' οὐσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, τῶν τὴν ἁγίαν θεομητορικὴν εἰκόνα εὐρόντων καὶ τὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου μονὴν συστησαμένων. (δ' αἰ.)

Στίχ. Συμεῶν, Θεόδωρος καὶ Εὐφροσύνη,

Θεράποντες ὥφθησαν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν γῆς μὲν ἄντρῳ τῆς Παρθένου τὸν τύπον,

Ἐν οὐρανοῖς δὲ ζῶσαν αὐτὴν εὔρετε.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ, Συμεῶνά τε καὶ Θεόδωρον,

Εὐφροσύνην θ' ὁσίως τὸ μέγα Σπήλαιον ἀείδει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἰούστου, ἐννεατοῦς τηθέντος τὴν κεφαλὴν, ἐν Βελλοβάκῳ (Bellovacum, Beauvais) τῆς Γαλλίας. (†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Τρυφαίνης (Tryphonia) τῆς χήρας, ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Γουένης (Gwen, ἢ Candida, ἢ Blanche), θυγατρὸς τοῦ ἁγίου Βρυχάνου (Brychan), τελειωθείσης ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐν Ταλγάρθῃ (Talgarth) τῆς Οὐαλίας. (†492)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βέννης (Gwen, Wenna) καὶ Σελεβάνης (Selevan, Saloman), ἀποστόλων ἐν Βρεττάνῃ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βροθένης (Brothen) καὶ

Γουενδολένης (Gwendolen) τῶν ἐν Οὐαλίᾳ. (Ϛ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μόνονος (Monon), ἐρημίτου τῶν Ἀρδεννῶν ἐν Βελγίῳ. (~†645)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰακώβου τοῦ διακόνου, συνοδοῦ τοῦ ἁγίου Παυλίνου τῆς Ὑόρκης εἰς ἱεραποστολὴν ἐν Νορθουμβρίᾳ. (†μετὰ τὸ 671)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ μονῇ Μαχαιρᾷ τῆς Κύπρου. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Θεῖαν σου μορφήν καταφιλοῦντες, Μῆτερ,
Σοί, Χαῖρε, παιδρῶς κράζομεν Ἀρχαγγέλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Βίον ἄληπτον, μάκαρ, ἐβίωσας,
Διὸ μέμνησο, Κωνσταντίνε τῆς ποιμένης σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δαβίδ, κτίτορος τοῦ ἐρημητηρίου τῆς Ἀναλήψεως πλησίον τοῦ Σερπούχωφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1520)

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἀνῆλθες Ἀναληφθέντα,
Ῥπερ, Δαβίδ, ἀνέθηκας Μονὴν θεῖαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεοφανῶν μαρτύρων Γαβριὴλ καὶ Κερμιδώλῃ, ἐν Καΐρῳ τῆς Αἰγύπτου ἀθλησάντων. (1522).

Στίχ. Κερμιδώλῃς καὶ Γαβριὴλ οἱ δύο
Ἀθλοῦσιν ἅμα καὶ στεφανοῦνται ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἰσιδώρου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Γεωργίου καὶ Εἰρήνης τῶν παιδομαρτύρων, ἐν Βαλῇ Μεσσαράς τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν σφαγιασθέντων, ἡμῖν δὲ παραδόξως δι' ὁράσεων καὶ ἐνυπνίων φανερωθέντων. (1953)

Στίχ. Ἐν οἴκῳ Θεοῦ καὶ αὐλαῖς οὐρανίαις
Τανῦν εὐλογεῖ οἶκος τοῦ Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν ἅγιον Ἰσίδωρον.

Ὡς δῶρον Θεοῦ φερωνύμου ὅστέα
ἐδόθη ἡμῖν μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν παιδομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν γῇ ἀγαθῇ γεωργήσας, Χριστέ μου,
Γεώργιον νῦν ὡς μεστὸν στάχυν κόπτεις.

Εἰς τὴν καλλιμάρτυρα Εἰρήνην.

Κλαδίῳ κοσμεῖς εἰρηναίας ἐλαίας,
Εἰρήνης Θεέ, κόρης Εἰρήνης κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, μητροπολίτου Τσέτινιε Μαυροβουνίου. (1830)

Στίχ. Ὡς ὄρος πῖον ἐξ ἀρετῶν ποικίλων,
Πέτρος ἐδείχθη, ποιμὴν Μαυροβουνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡΐ ὠδῆς.

Ἦχος πλ' Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,

καὶ προσκυνῶμεν τὸν Κύριον

Τὸν ἐν Ὁρει Ἀγιωδοξασθε ἐν ταῖς

Βασιλευσίν τοῦ ἁγίου Παρθενώτου Μωυσε

μυστηρίου γνωρίσαντάς Κύριον ὑμνεῖτε καὶ

ὑπερψᾶτε εἰς πάντας τὰς αἰωνά

ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ' Νη ς

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδο

ξοτέραν ἁσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδι

φθορῶς Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὁντως Θεο

τοκόν σε ἐμεγαλυνῶ ὁ μέν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὥδης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ορθς παρηλθες της φυσεως τον Δημιουργον
συλλαβουσα α και Κυριον και πυλησω
τηριας τω κοσμω γεγονας διοσε Θεο το
κεακαταπαυστως μεγαλυνοομεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
σε την Θε ο το κον ᾠδῆς την α ει μα κα ρι στον
και πα να μω μη η τον ᾠδῆς και μη τε ρα τϛ ς Θε ς η
μων ᾠδῆς την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ᾠδῆς την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν ᾠδῆς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Δ ς κα Χρι στϛ Α πο ο στο λε ᾠδῆς μυ στα των
α α πορρη η των ᾠδῆς και των ε θνω ων Δι δα α
σκα λε ᾠδῆς με τα Παυ λϛ ς τϛ θει ει ς ᾠδῆς και της α γνης
Θε ε ο το ς κϛ ᾠδῆς ης την θει α αν ει κο ο να ᾠδῆς
εκ πο θϛ α νι στο ο ρη σας ᾠδῆς εκ δυ υ σω πει ει

θε ο ο πτα υ περ η μω ω ω ω ων των μα κα
 ρι ζον των σε και αι τι μω ων των την ι ε
 ραν σϛ κοι οι μη σιν παν σο φε μυ υ στο λε ε
 κτα

Θεοτοκίον.

εσ ποι να παν των Α α νασ σα προ φθα σον
 ε εν κινδυ υ νοις προ φθα σον ε εν ταις θλι ι ψε
 σι πα ρε σο ε εν α να αγ καις της τε λευ ται
 α ας η με ε ρας μη Σα ταν η η μας λα α βη
 μη Α δης μη α πω ω λει α αλ λα τω τϛ ϛ Υι
 ϛ ϛ σϛ το τε φρι κτω ω ω ω ω α νευ θυ
 νως βη μα τι πα α ραστω ω μεν ως Θε ο μη
 η τωρ γα αρ α γνη ο σα θε λει εις α νυ υ
 εις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τεs οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ἰστώμεν Στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
τῃ

Χ ρι στῃ τον Μα θη τη η ην τον τῃ Ευ α γγε

λι ι ϝ συγγραφε ε α σο φω τα τον σκευ ϝς της εκ λο

γης τον ω ραι ον χα ρα κτη ρα εμ ψυχον πι στοι

ϝ ενταις Εκ κλη σι ι ες α πα σαις ο ε παινος

Λϝ καν τον Α πο στο λον εν υ υμ νοις τι μη σω μεν

αυ τος γαρ ε κη ρυ ξε τϝ Θε ϝ ϝ τα πα ρα δο ξα α

θαν μα τα φω τι σας τϝς ε πι γης Θε ο λο γι

ας α κτι σι δι α της χα α ρι ι τος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Ψ υ χων ι α τρι κη η ην υ περ την των

σω μα α των εκ μα θω ων ε πι στη η μην σο φε κατ

αμ φω παγ καλ λης α νε δει χθης την Θε ϝ σο

φι αν εμ πνευ σθεις εν η και θε ρα πε ευ ων ψυ χας

και τα σω μα τα Λϝ κα παμ μα κα ρι στε κα λει εις

προσε πι γνω σιν πτε ροις προς τον ε ρω τα τϝ Θε ϝ τϝς

αν θρω ω πϝς ε κα στο τε α να γεις εις ϝ ρα

νον ^Δ και υ περ παντων πρεσβευ εις των ευφημων των
σε ^π 9

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ ^Δ

εν χορδαις και ορ γα α νω ^Δ

A γκι στρω λο γι κω ω τας εν βα θει α

γνοι οι ας ως ι χθυ υ ας εισ δυ σαν τας ^π 9 ελ κυ σας εις ε

πι γνω σιν θει ει αν τω Χρι στω ο ψω νι ον κα

λον ^π 9 προ ση γα γω παμ μα α καρ ^Δ τι μη ην α ξι

ο χρεων ζω ην την α κη ρα τον λα βο ον τας και α

ληκ τον ^π 9 δι ο και Α πο στο λος τς Χρι στς ε χρη μα

τι σας ^Δ σο φος Ευ α γγε λι στης ^Δ και συγ γρα φευς

των πραχθεντων ερ γων της χα α ρι ι τος ^π 9

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.
Λέοντος Μαΐστορος.
Μέλος Σίμωνος.

Ἦχος ^λ ^π ^Δ Νη ρ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ ^ε ^κ αι νε σα τω τον Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ον

^{Nη}
ΕΥ τε πα σα κτι ι ι σις τον α λη θως ι α

τρον πνευ μα τι ι κον και τς Σω τη η ρος

μα α θη η η τη ην Λα κα α αν το ον

α α α οι οι δι ι ι μον εν ω δαι αις ευ φη

μη η η η σω ω ω μεν ς τος γαρ α θε ι̇ ας

τη ην νο ο ο σον τω ε πι χρι σμα α τι της Χρι

στς κολυμ βη θρας ε ε θε ε ρα α α πε ε ε ευ

σε και πο τα μς θε ο βρυ τω ων να α μα α

α των εκ στο μα α τος εμ ψυ χω με ναι αις χω ω ραις

τς Ευ α γγε λι ι ς κα τη η η ηρ δε ε ε ευ

σεν ο θεν ε ξηλ θε προ φη τι ι κως ο φθο ο ο

ο γγος α αυ τς εις την οι οι οι οι κς ς με ε

ε νη ην και προ σβε ευ ει σω θη ναι τας ψυ χα α α ας

η η η η μων

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Νη αυ ι τι κως συν ελ θον τες οι πι στοι οι ε εν

Δι α α α σμα α α α σι Νη τω μυ στι κω ρη το

ρι τϛ ϛ ϛ Λο ο ο γϛ Λϛ κα εκ βο η η η η

σω ω ω ω μεν Δι η γλωσ σα σϛ ϛ κα λα α μος γραμ

μα τε ω ως ε ε δει ει ει χθη Νη Χρι στϛ τϛ ο ο ο

ο ξυ υ γρα α α φϛ Δι ω ρα ι ζϛ σα τα ας ο

ο ψεις προς την γνω ω ω σιν των ε ε θνων της θει

ει ας ε πι γνω ω ω ω σε ε ε ε ως Δι εν η α

Μ νε ε κη ρυ υ ξας το Ε ευ α αγ γε ε ε λι ι ι

Νη ι ον Δι και των συν α πο στο λων σϛ τα ας Πρα α ξεις

Δι συν ε ε ε γρα α α α ψω Δι δι ο πα ρι ι

Νη στα με ε νος τη Τρι α α δι και Θε ε ω Δι πρε

Νη ε ε σβε ε ε ευ ε ε υ περ των ψυ χω ω ω ω ν

η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των
δωλων σ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης
α να αγκησκει θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
θρωποις εν δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^νδλ

A α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^νδλ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δδλ και α γι ω Πνευ μα

τι ^νδλ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην ^νδλ

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^νδλ

Ἀσματικόν. ^νχ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δδλ

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δδλ Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α

α α ας ^νδλ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

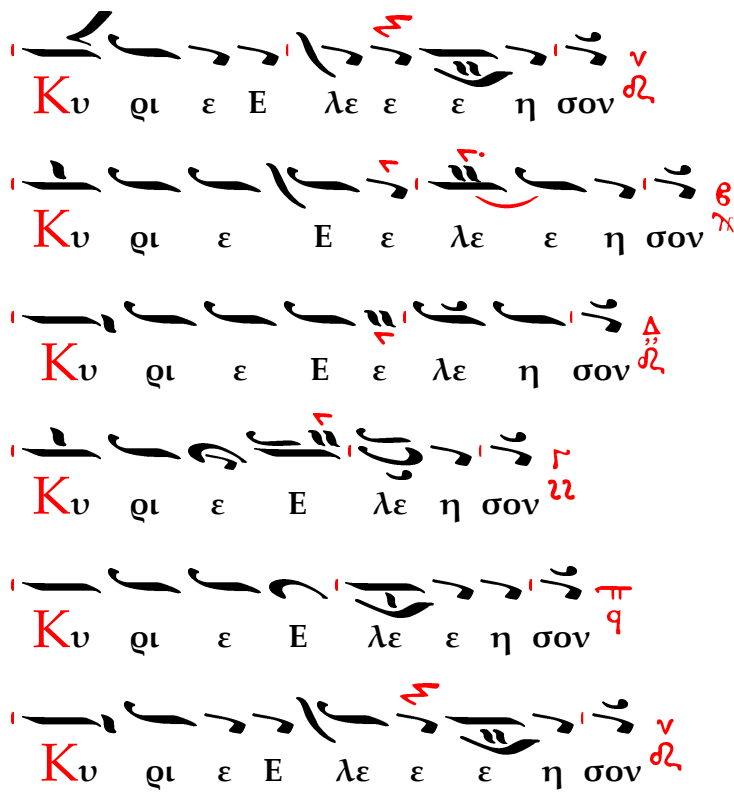
A πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι

Ἀθανασίου Καραμάνη.

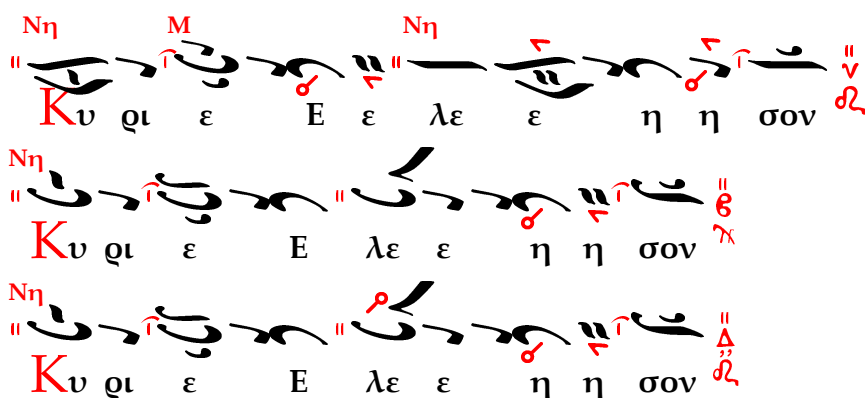
Ἦχος πλ' Νη ρ

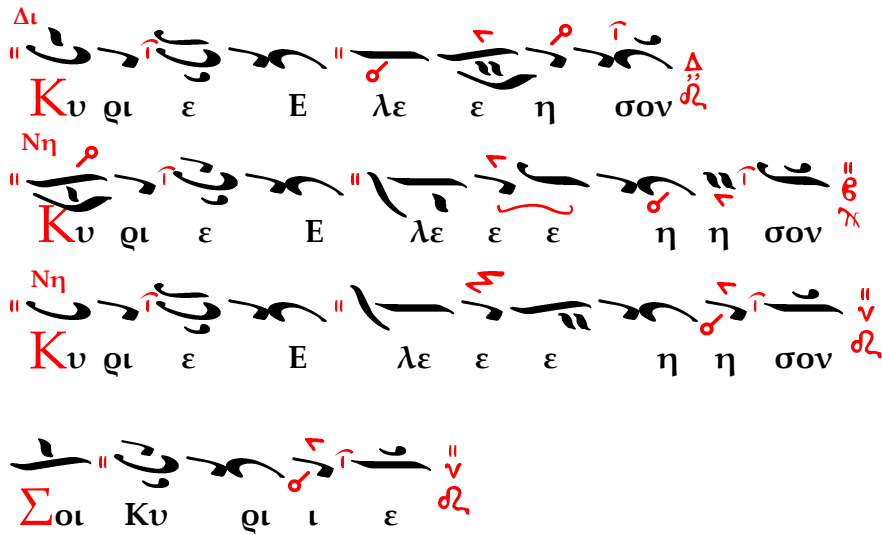

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

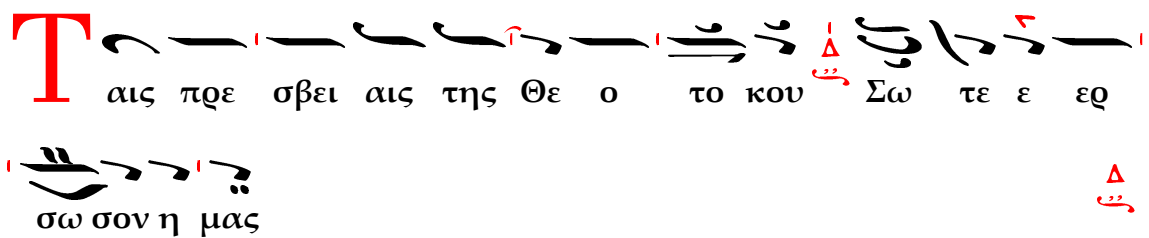
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

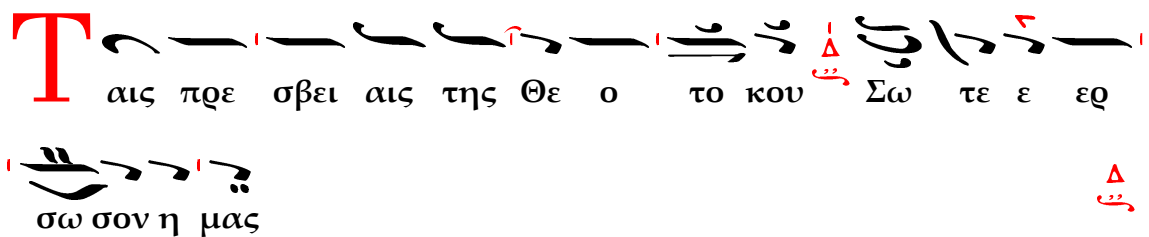
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς Ἱα' (91).

Ἦχος Δι - Θ

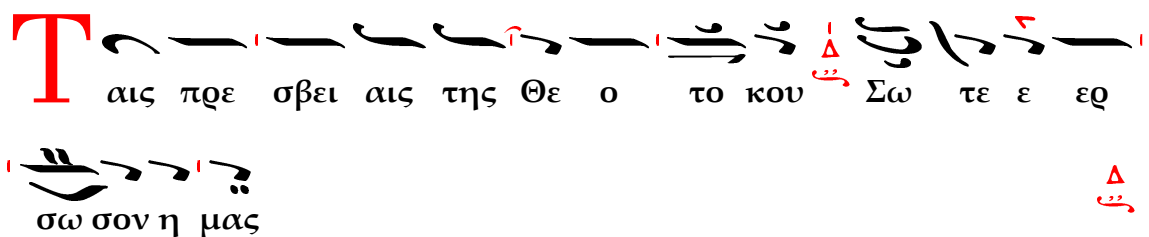
Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (Ἱα' 2)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ἱα' 3)

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ἱα' 5)

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ἱα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 119 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (119' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
 ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
 σαλευθήσεται. (119' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
 ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
 ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (119' 4)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
 ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
 πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (119' 5)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αἰ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ
 ω νας τῶν αἰ ω
 νων α μην

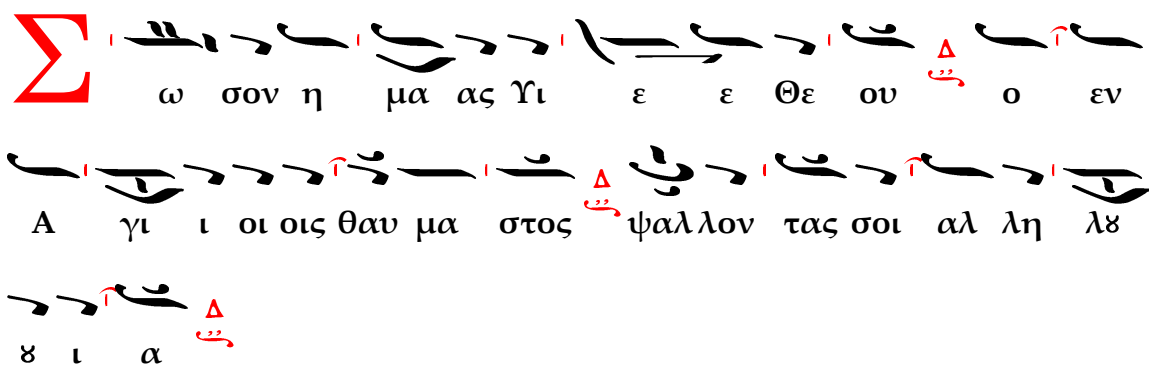
Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρ χων καὶ κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

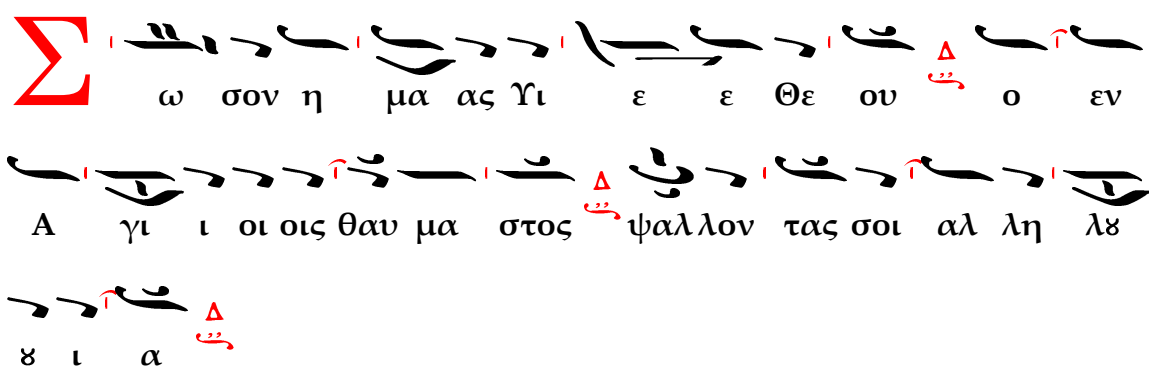
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

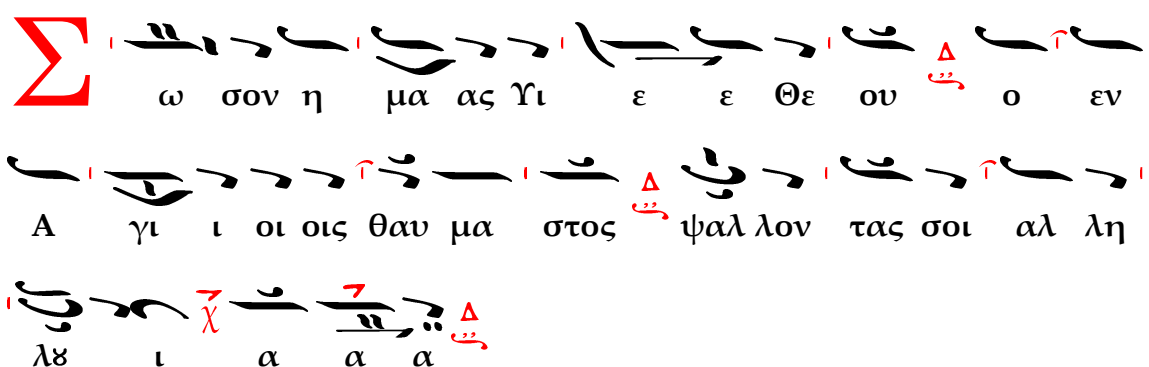
Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (182)

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (183)

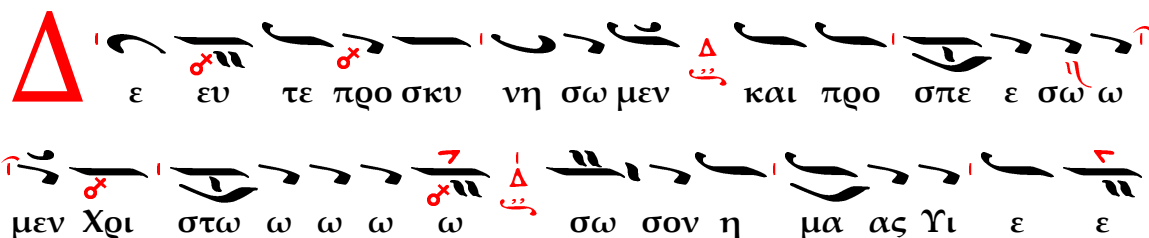
Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Θε οὐ ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λ8 κα πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι
να πται σμα των α φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι ϑ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε
 * * *

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
 ος

 α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

Α α α α α α α να α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α να α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτῆς οἱ κτ με ἐνήσθη
μα τὰ αὐτῶν

Οἱ οὐρανοὶ διηγνται δόξαν Θεοῦ ποι-
ῇ σὺν δεξιῇ αὐτῶν ἀναγγελεῖτο ὅστερ
ὦ μα

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτῆς οἱ κτ με ἐνήσθη
μα τὰ αὐτῶν

Οὐκ εἰσὶ λαλοῦντες λόγοι σου χι-
ακούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτῆς οἱ κτ με ἐνήσθη
μα τὰ αὐτῶν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 5-11, 14-18)

Ἀδελφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστω ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, —περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,— καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος 4 Κε 6

Πα
A λλη λ8 8 8 i α A λλη η λ8 8 8
8 i i i i α A α α α λλη η λ8 8 8
8 8 i i i i α
χ E ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

Α Πα λλη λ8 8 8 ι α Α λλη η λ8 8 8

8 ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ8 8 8

8 8 ι ι ι ι α

Χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8

Α Πα λλη λ8 8 8 ι α Α λλη η λ8 8 8

8 ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ8 8 8 8

8 8 8 ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

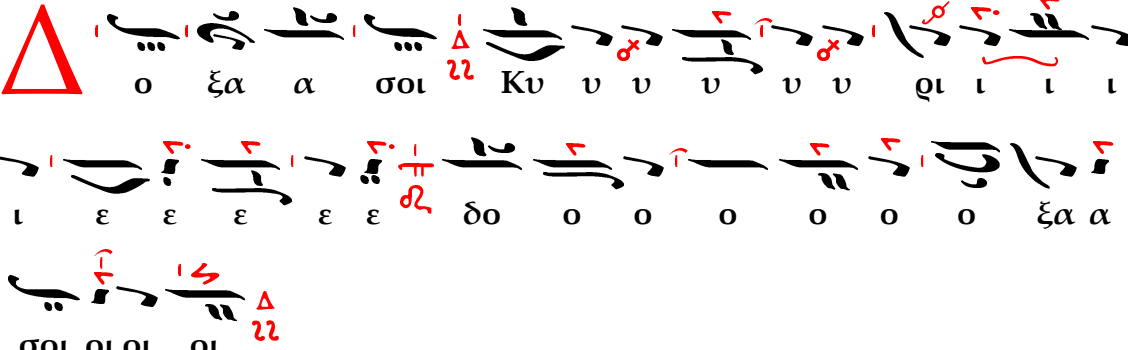
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (τ' 16-21).

(Ζήτει τῇ ῇ Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

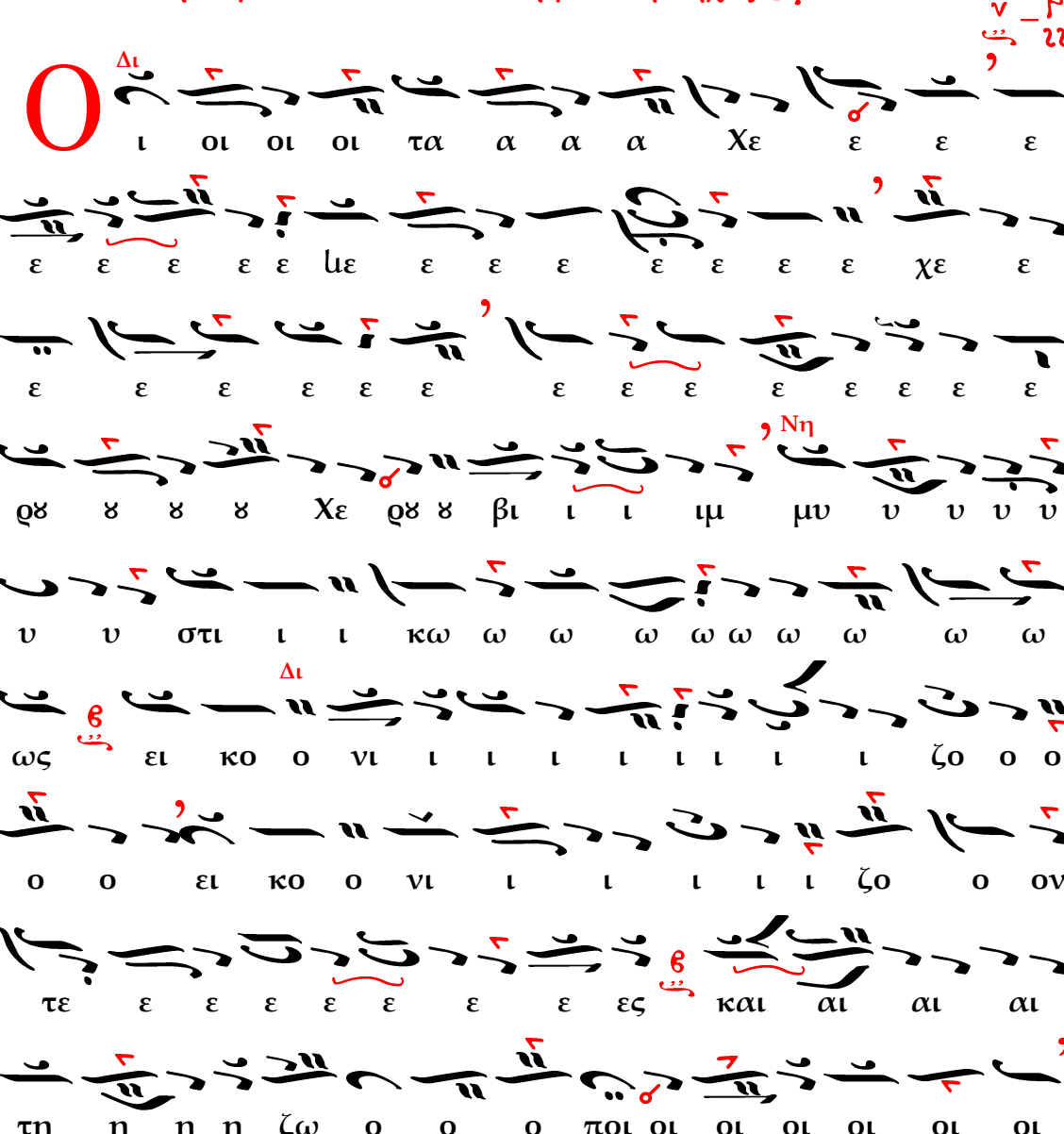
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ

ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ιοι ιοι ιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι - ς

 ι ιοι ιοι ιοι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρε ε ε ε Χε ρε ε βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

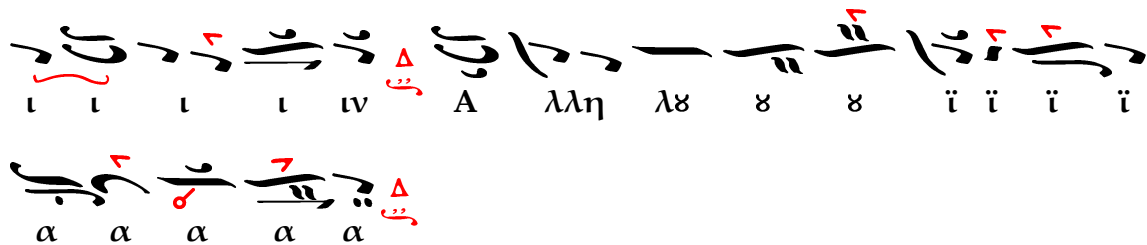
ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

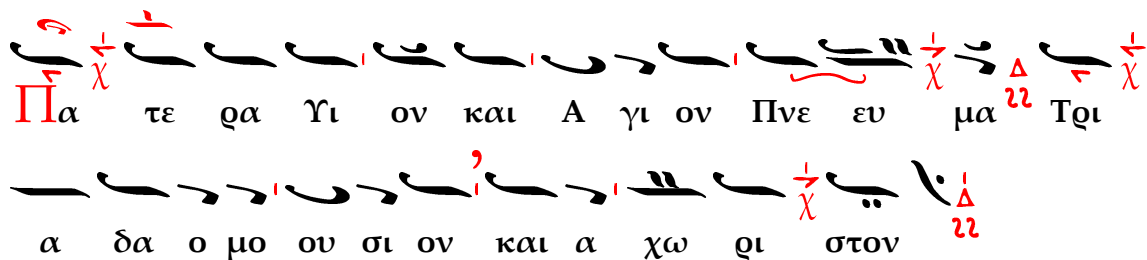
λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

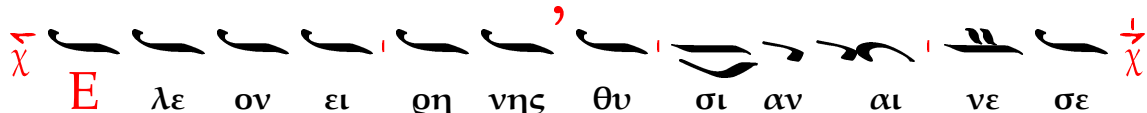
Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ως ^Δ22

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ^Δ22

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον ⁶9

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ^Δ22

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ22 πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ22 ευ λο γη ^Δ22

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ22 ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ^Δ22

Α μη η ην ^Δ22

Α μη η η ην ^Δ22

Σε υ μνου ου μεν ^Δ22 Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ22 Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶9 ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ22

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε εν

Τῇ Πέμπτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α

α α α α σα α α α α α α α α

α α α α α α α αν τη η η η η η η

η η η πα σα αν την γη η η η η η ην Ε

ξη η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

ε ξη η ηλ θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α ο ο φθο ο ο ογ γο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α αυ τω ω ω ω ω

ω ω ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α

α α της οι ωι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι

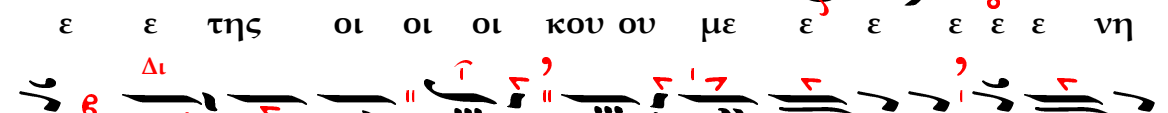
 κου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

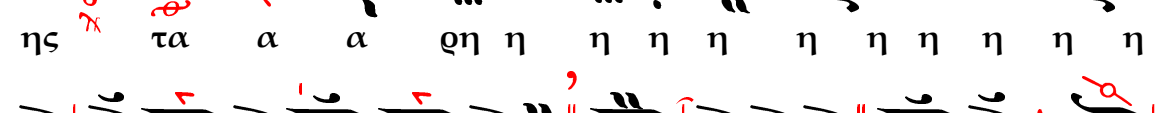
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

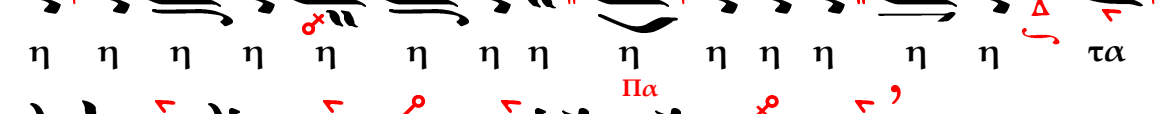
 ε ε της οι οι οι κου ου με ε ε ε ε νη

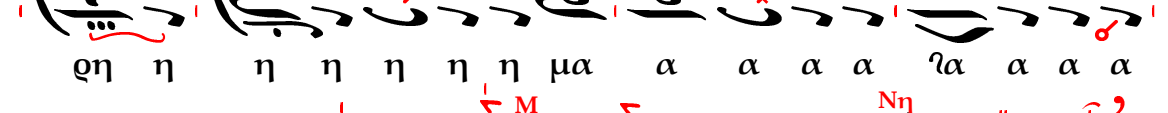
 ης τα α α ρη η η η η η η η η

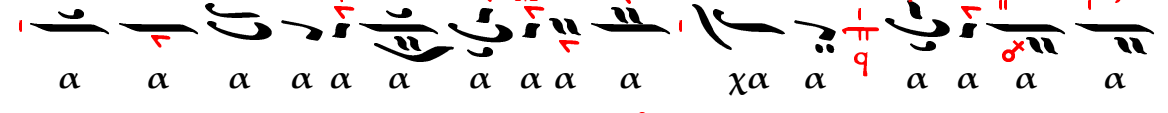
 η η η η η η η η η η η η τα

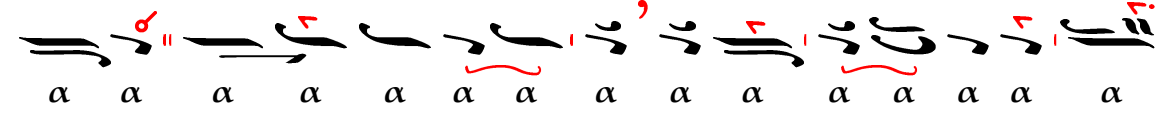
 ρη η η η η η η μα α α α α α α α

 α α α α α α α α α χα α α α α

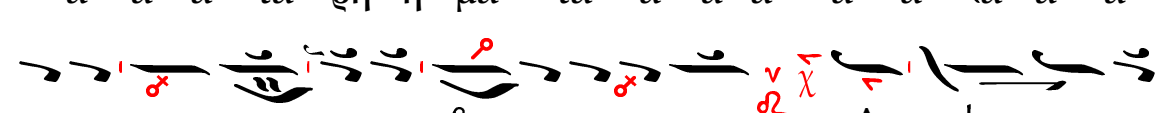
 α α α α α α α α α α α α α α α

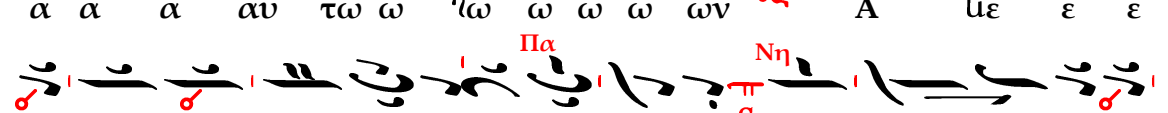
 α α α τα ρη η μα τα α α α α α α α α

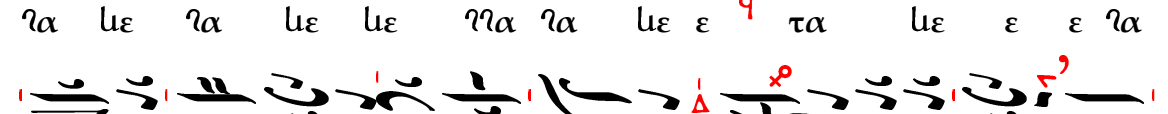
 α α α αυ τω ω ω ω ω ων Α λε ε ε

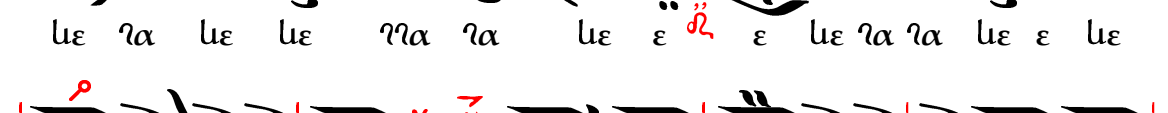
 α λε α λε λε α α λε ε τα λε ε ε α

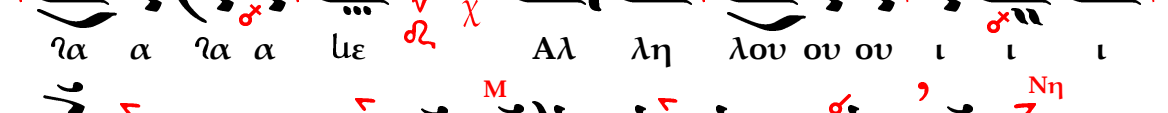
 λε α λε λε α α λε ε ε λε α α λε ε λε

 α α α α λε Αλ λη λου ου ου ι ι ι

 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη
λ8 ι̣ α α α

Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ